

ข่าววัดบางแสน

อาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2022 อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปัสกา **"วันฉลองพระเมตตา"**
"ใครก็ตามที่เข้าถึงต้นธารแห่งชีวิต ในวันนี้ จะได้รับการอภัยบาปและยกโทษบาปทั้งหมด"

สารวัต <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< **OUR LADY OF LOURDES CHURCH** >> บางแสน

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1416 วันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม 2565/2022

"จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด"

ข้อคิด

พระวรสารวันนี้พูดถึงการสำแดงของพระเยซูเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพแก่ศิษย์ 7 คนที่ฝั่งทะเลสาบทิเบเรียส เราอาจจะแปลกใจทำไมพบศิษย์ของพระองค์ที่นั่น คงเป็นเพราะหลังจากพระองค์สิ้นพระชนม์แล้วทุกอย่างจบสิ้น ศิษย์เหล่านี้กลับไปทำอาชีพเดิมอาจด้วยความผิดหวังและท้อแท้ บรรดาศิษย์ได้ทานอาหารเข้ากับพระองค์ การเลี้ยงอาหารคือพระพรของพระเป็นเจ้า พระเยซูเจ้าถามเปโตรถึงสามครั้งว่า "ท่านรักเราไหม" อาจเป็นการชดเชยกับการปฏิเสธของนักบุญเปโตรทั้งสามครั้ง สิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการจากเปโตรคือความรัก ไม่ใช่ความเสียใจในความผิด "คนที่เสียใจในความผิด อาจจะไม่มีความรัก แต่คนที่รักจะเสียใจต่อบาปที่ได้ทำเสมอ"

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 2 พ.ค. 22 ระลึกถึง น.อาทานัส พระสังฆราชและนักปราชญ์
วันอังคารที่ 3 พ.ค.22 ฉลองนักบุญฟิลิป และ นักบุญยากอบ อัครสาวก
วันอาทิตย์ที่ 8 พ.ค. 22 สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 2 ดอกไม้ ต้นไม้ และพืช

เดซี่ (Daisy) เริ่มใช้ในภาพ “การนมัสการของพวกโรราจารย์” ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาของพระกุมารเยซูมาตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 15 ทั้งนี้เพราะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ดอกไม้พันธุ์ที่อ่อนหวานอย่างเดซี่ น่าจะสื่อให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาของพระองค์ได้ดีกว่าดอกกลี๋ยก้านยาวที่งามสง่า

ข้อคิดสะกิดใจ

เตือนตน

ตนเตือนตนของตนให้พ้นผิด	ตนเตือนจิตตนได้ใครจะเหมือน
ตนเตือนตนไม่ได้ใครจะเตือน	ตนแซ่เขื่อนใครจะเตือนให้ปวยการ
รักจะเรียนก็ต้องเพียรเรียนให้รู้	รักจะดูก็ต้องดูให้รู้แน่
รักจะหมั่นก็ต้องหมั่นไม่ผันแปร	อย่ารักแต่จับจจะหมดงาม

ข่าววัดบางแสน

อาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2022 อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปัสกา **"วันฉลองพระเมตตา"**
นักบุญพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 2 ได้ประกาศให้พระศาสนจักรฉลอง "วันพระเมตตา" ในวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลปัสกา

ประกาศวัดบางแสน

- วันอาทิตย์มีสอนคำสอนฯ หลังมิสซาภาษาไทย
- แจ้งจากเจ้าวัดครับ. ..พรุ่งนี้วันเสาร์ขอนาการสวดนพวารแม่พระฯและมิสซาลับไปเป็นเวลา ๑๙.๐๐น.นะครับ เช่นเดียวกับก่อนโควิด ขอเลื่อนเวลาเร็วขึ้น ๓๐นาทีเป็น ๑ทุ่มตรงครับ ก็ลองดูครับ เพราะก็ยังไม่วางใจกับการระบาด พี่น้องใช้วิจารณญาณด้วยนะ สบายใจไปก็ไป การมีดนตรีในพิธีกรรมนั้นหากยังไม่สะดวกเราก็ขยับร้องไปกันเองก่อนครับ เมื่อพร้อมทุกๆฝ่าย เราก็ไปร่วมพิธีกันเช่นเคยครับ แจ้งต่อกันไปด้วยครับ

อย่ามัวแต่แก้ไขคนอื่น

พ่อรักเราแคไหน พระเจ้าทรงรักเรายิ่งกว่า เพราะรักของพระองค์สถิตสถาพรนิรันดรในเราทั้งหลาย อย่าคิดว่าตนไร้ค่าหรือสิ้นความดี เพราะพระเป็นเจ้าทรงมองเห็นว่าเราดีเสมอ พระองค์ทรงเห็นแม้กระทั่งความดีที่เป็นความลับ ความดีที่คนอื่นมองไม่เห็น และบรรดาอุปสรรคนานัปการที่เราประสบ พระองค์จะทรงแปรเปลี่ยนมันให้เป็นพระพรมหาศาล อย่างเพิ่งด่วนตัดพ้อว่าพระเจ้าทรงทอดทิ้งเราเมื่อเราถูกผจญหรือหลงทาง เพราะพระองค์ทรงนั่งรอคอยเราทั้งหลายให้กลับใจมาหาพระองค์อยู่อย่างพระทัยจดจ่อ **ดังนั้น อย่ามัวแต่แก้ไขคนอื่นอยู่เลยลูกรัก เพราะสิ่งนี้เป็นงานของพระจิตเจ้า แต่จงเปลี่ยนแปลงตัวเองเถิด** เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า และเป็นลูกที่ดีของพระองค์ ...

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

พี่น้องที่รัก

- วันปัสกาผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ วันอาทิตย์เป็นวันเริ่มต้นสัปดาห์ที่ 3 ในเทศกาลปัสกา บทพระวรสารประจำวันอาทิตย์นี้มาจากบันทึกของนักบุญยอห์น บทที่ 21 มีข้อคิด ข้อรำพึงหลายประการ และมีบางคำถามที่เราทุกคนต้องให้คำตอบ - วันนั้น เป็นยามเช้า พระเยซูเจ้าปรากฏพระองค์แก่ศิษย์คณะหนึ่ง ซึ่งเพิ่งกลับเข้าฝั่งจากการออกไปจับปลาทั้งคืน กำลังซักถามอย่างท้อแท้ซึ่งมาก เปโตร เมื่อนาย ปล่อยตัว แม้แต่เสื้อก็ไม่สวมใส่ พระเยซู - พระอาจารย์ ที่พวกเขาารู้จัก และติดตามมาระยะหนึ่ง ที่พวกเขาหวังว่าจะเป็นใหญ่และให้พวกเขา “สบาย” จบสิ้นไปแล้วกระนั้นหรือ ... ชีวิตของพวกเขาจึงต้องกลับมา “ผิดหวัง” ซ้ำซากอีก ... เช่นเดิม.... วันนี้ออกไปจับปลา ก็กลับมามือเปล่า พลันในความ “แข็ง” พวกเขาได้ยินเสียงตะโกนทักจากฝั่งว่า “เป็นไงกันบ้าง พอได้พอกินกันไหม” ไม่อยากแม้จะเงยหน้าขึ้นดูว่า ใครถาม ได้แต่ก้มหน้าตอบไปว่า “เหนื่อยจัง ทั้งคืนไม่ได้อะไรเลย” แต่เสียงจากฝั่งสำทับว่า ลองลงตาข่ายอีกทีดีไหม เผื่อจะได้อะไรติดมือเข้าฝั่งบ้าง ... ลงตาข่ายทางกราบขวาเรือนะ (กราบขวา มีความหมายว่า ไม่ใช่กราบซ้าย - แต่ในภาษารากคำศัพท์ ยังหมายถึง ถูกวิธี-ผิดวิธี - ชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรม) เสียงสำทับนั้นจึงเป็นกำลังใจ ให้ลองอีกครั้งและทำให้ถูกวิธี พี่น้องครับถูกวิธี คือ มีพระเจ้าเฝ้าดูและชี้แนะ ฉะนั้นเมื่อศิษย์ทำตาม พวกเขาก็ได้ปลามากมาย พวกเขาจึงจำพระองค์ได้ และสุขใจยิ่ง เมื่อพระองค์บอกให้เขา เอาปลาที่เพิ่งจับได้มาปิ้งทานกันสัก 2 – 3 ตัวด้วยนะ พระคริสตเจ้ากลับคืนพระชนมชีพแล้ว ... เพื่อเรา ...พระองค์ติดตามและเฝ้าดูแลเรา ***คำถามคือ เราเคยให้ความสำคัญและเวลาในการเงยหน้าขึ้นมองดู และเงยหูฟังพระองค์จากฝั่งของแม่น้ำแห่งชีวิตที่ต้องเหน็ดเหนื่อยมาก บ้างไหม
- เมื่อขึ้นฝั่งและทานอาหารเข้ากันแล้ว พระเยซูเจ้าทรงถามเปโตรว่า ท่านรักเราไหม เปโตรตอบว่า พระองค์ก็รู้ว่าข้าพเจ้ารักพระองค์ ... พระองค์ถามเช่นนี้ 3 ครั้ง คำตอบจากเปโตร ก็ดูว่าหนักแน่นขึ้นทุกครั้ง ในแต่ละครั้งพระองค์ก็มอบภาระหน้าที่ให้แก่เปโตร เป็นภาระหน้าที่เดียวคือ **จงดูแลแกะของพระองค์** จงดูแลพระศาสนจักรของพระองค์นั่นเอง ความรักของพระเจ้าถ่ายทอด ต่อเนื่อง ตกทอดมาถึงเราจนบัดนี้ เราเคยเงยหูฟังคำถามของพระองค์ เราเคยตั้งใจจริงจัง ตอบคำถาม ของพระองค์บ้างไหมครับ ให้เราลองนึกถึงภาพของพ่อ-แม่ที่อุ้มลูกที่กำลังพูดได้ แล้วถามลูกว่า หนูรักพ่อไหม หนูรักแม่ไหม รักขนาดไหน ลองจินตนาการดูนะครับ พ่อแม่เป็นสุขขนาดไหน เมื่อลูกตอบว่า = รักเท่าฟ้า = พี่น้องครับ พระเจ้ารักเรามาก หากจะตอบพระองค์ว่า รักพระองค์เท่าฟ้า เราก็ทำจริง ๆ ได้ไม่ถึงหรอกครับ แต่ถ้าเราถามพระองค์ว่า - รักเราแคไหนล่ะ พี่น้องรู้ไหมครับว่า พระองค์จะตอบว่าอย่างไร “รักเท่า

..... เจ้าวัด

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

โอกาส

ที่เมืองหนึ่งของประเทศกรีก เคยมีรูปปั้นแกะสลักตั้งอยู่ใจกลางเมือง ปัจจุบันนี้ รูปปั้นนี้ไม่เหลือแม้แต่ซาก แต่แผ่นที่จารึกที่บรรยายเกี่ยวกับรูปปั้นยังคงเหลืออยู่ คำบรรยายเขียนไว้ในรูปแบบการสนทนาระหว่างรูปปั้นกับคนที่เดินผ่านไปมา

"รูปปั้นเอ๋ย ท่านชื่ออะไร" "ฉันชื่อโอกาส"

"ใครเป็นคนแกะสลักท่านขึ้นมา" "ช่างแกะสลักชื่อ ลิซีปัส"

"ทำไมท่านจึงยืนเขย่งเท้า" "เพื่อบ่งบอกว่าฉันอยู่เพียงชั่วครู่ชั่วยาม"

"แล้วทำไมที่เท้าของท่านจึงมีปีก" "เพื่อแสดงให้เห็นว่าฉันจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว"

"แต่ทำไมผมด้านหน้าของท่านจึงยาวอย่างนี้" "ก็เพื่อให้คนที่พบฉันจะได้จับฉวยไว้ได้ง่าย"

"แล้วทำไมหัวด้านหลังของท่านจึงล้าน ไม่มีผมแม้แต่เส้นเดียว"

"ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า เมื่อฉันผ่านไปแล้วก็ยากที่จะจับฉันได้ใหม่"

จริงด้วย ทางด้านหน้าของ "โอกาส" มีผมยาวแต่ด้านหลังล้านเกลี้ยงเพราะเมื่อปล่อยให้ "โอกาส" ผ่านไปแล้ว ก็ยากที่จะจับยึดมันกลับมาได้อีก "โอกาส" จึงเราเตือนเราทุกคนว่า

"อย่ามาต่อว่าฉัน ว่า ฉันไม่เคยมาเยี่ยมกราย เพราะบ่อยครั้งเหลือเกินที่ฉันมาเคาะประตู แต่เธอกลับไม่อยู่บ้าน ทุกวัน ฉันยืนรออยู่ที่หน้าบ้านเธอ เรียกให้เธอตื่น ให้ขยับขันแข็ง ให้รีบตัดสินใจ ให้ลงมือทำ ให้ออกแรง ให้สู้ เพื่อจะได้มาซึ่งชัยชนะและความสำเร็จ

จงอย่าปล่อยให้ฉันผ่านไป เธอจะได้ไม่ต้องนั่งเสียใจในภายหลัง

ที่ฉัน "โอกาส" ผ่านมา แต่เธอไม่รู้จักจับฉวย"

กลุ่มนิสิตพัฒนารีย์

การเรียนรู้

การเรียนรู้แบบเดิม ระบบการสอนในปัจจุบันที่ให้ความรู้กับเด็ก โดยที่ไม่สนใจว่าเด็กจะรู้และเข้าใจแนวคิดได้ดีพอ และคาดหวังว่าเด็กทุกคนจะเรียนรู้ได้เหมือนกัน เรียนรู้ในอัตราเร็วที่เท่ากัน จากนั้นก็วัดผลด้วยแบบทดสอบเดียวกัน เด็กบางคนทำคะแนนได้ 75% บางคนอาจจะได้ 90% หรือ 95%

สิ่งที่เกิดขึ้นคือมันจะมีช่องว่างของความรู้ เมื่อเด็กที่สอบได้ 75% เลื่อนชั้นขึ้นไปเรียนวิชาที่ยากขึ้นกว่าเดิม เขาก็จะขาดพื้นฐานที่จำเป็นไป 25% ทำให้เด็กเรียนไม่เข้าใจ และจะเป็นแบบนี้ไปเรื่อยๆ ยิ่งเลื่อนชั้นขึ้นไปเท่าไร ช่องว่างของความรู้มันก็จะยิ่งเยอะขึ้น

ตลอดช่วงเวลาที่เด็กเลื่อนชั้น มันจะเกิดช่องว่างของความรู้ ทำให้เด็กหลายคนเรียนไม่ทัน และในที่สุดก็จะคิดว่าตัวเองไม่ถนัดและทำให้เด็กเลิกสนใจวิชานั้นๆ ไป

ต่างจากนักกีฬา ที่จะต้องฝึกฝนร่างกาย เรียนรู้เทคนิคพื้นฐาน ซ้อมแล้วซ้อมอีก จนร่างกายพร้อม ถึงจะไปเรียนเทคนิคที่ซับซ้อนมากขึ้น การเรียนรู้ในชั้นเรียนก็ควรจะเป็นเดียวกัน เด็กควรจะเรียนจนรู้ให้เชี่ยวชาญ ให้พร้อมก่อนแล้วค่อยขยับไปเรียนเนื้อหาอื่นที่ยากขึ้น

การเรียนรู้แบบใหม่ ถ้าเด็กทำข้อสอบผิดไป 20% มันไม่ได้หมายความว่าเกรด C จะติดตัวเค้าไปตลอดชีวิต แต่มันหมายถึงเด็กต้องเรียนรู้เพิ่มเติม ไม่ควรหยุดอยู่แค่นั้น เรียนจนกว่าจะเชี่ยวชาญ และเด็กควรจะได้รับผิดชอบและกำหนดการเรียนรู้ของเค้าได้เอง

เราควรปล่อยให้เด็กได้ใช้เวลาเต็มที่เพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหา เมื่อก่อนการทำแบบนี้มันเป็นเรื่องยุ่งยากเกินไป มันไม่สะดวกที่จะให้ครูเตรียมการสอนที่ต่างกันสำหรับเด็กแต่ละคน

การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ เป็นทางเลือกที่เด็กๆ จะได้เรียนวิชานั้นๆ จนกว่าจะเชี่ยวชาญ จนกว่าจะพร้อม แล้วค่อยขยับขึ้นไปเรียนวิชาหรือเนื้อหาที่มันยากขึ้น

สรุป การเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคมของเรา การสิ้นสุดยุคอุตสาหกรรมและการเข้าสู่ยุค Information ต่อไปเครื่องจักรอัตโนมัติจะเข้ามาแทนที่งานหลายอย่าง โดยเฉพาะงานที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดคนในการตัดสินใจ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนจะช่วยให้เราเตรียมความพร้อมของเด็ก ให้เด็กมีความเชี่ยวชาญในระดับที่ไม่สามารถทดแทนได้ด้วยเครื่องจักร เด็กทุกคนก็จะมีอนาคตและมีส่วนร่วมในงาน ทำให้สังคมก้าวหน้าได้เร็วขึ้น